

odmietol ju anjel. Potom pred anjelom roztrhol svoj nádherný chvost páv. „So mnou sa aj obyčajný chliev zmení na kráľovský palác!“

„Ty si zase príliš pyšný,“ namietol anjel. Zvieratá predstupovali jeden za druhým. Anjelovi sa nepozdávalo ani jedno z nich. Nakoniec si všimol osla a vola. Pracovali na poli dedičana blízko betlehemského chlieva.

Anjel na nich zavola: „A čo vy môžete ponúknuť?“

„Nič,“ odpovedal oslík a skromne sklopil dlhé uši.

„**My sme sa ničomu nenaučili – len pokore a trpezlivosti. Všetko ostatné nám prinesie iba rany palicou.**“

Vôl nesmelo podotkol: „Ešte by sme mohli naším dlhým chvostom odháňať muchy“, a ani pri tom nezdvihol oči zo zeme. Konečne sa anjel spokojne usmial:

„**Práve vás potrebujem!**“
(Bruno Ferrero)

27.12. *Útorko 2019*
Svätého Jána
apoštola a evanjelistu

Milovaní, čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme na vlastné oči videli, na čo sme hľadeli a čoho sa naše ruky dotýkali, to zvestujeme: Slovo života. (1Jn 1,1-4)

Raz počas mrazivého Štedrého večera sedel jeden muž pri krbe, v ktorom plápolal oheň. Rozmýšľal o význame Vianoc. „Pre Boha nemá cenu, aby sa stal človekom,“ uvažoval. „Prečo by všemohúci Boh mal tráviť svoj drahocenný čas s niekým ta-

kým, ako sme my? A aj keby, prečo by sa chcel narodiť práve v chlieve? Ani nápad! Celá tá vec je nezmysel. Keby Boh chcel naozaj zastúpiť na zem, určite by si na to našiel iný spôsob.“ Náhle muža z úvah vyrušil divný zvuk prichádzajúci zvonka. Priskočil k oknu a oprel sa o rám. Vonku zbadal húf snežných husí, ktoré divoko mávali krídlami a zúfalo sa zmietať v hlbokom snehu. Boli ako omámené a pomätené. Boli zrejme vyčerpané, a tak sa oddelili od svojho krdla smerujúceho do teplejších krajín.

Mužovi ich bolo ľúto, a tak sa zababušil do teplého oblečenia a vyšiel von. Skúšal ich zahnať do teplej garáže, ale čím viac sa snažil, tým viac zmätkovali. „Keby tak vedeli, že ich chcem zachrániť,“ pomyslel si muž. „Ako ich mám presvedčiť, že to myslím dobre, že im chcem pomôcť?“

Napadla ho zvláštna myšlienka: „Keby som sa aspoň na chvíľu mohol stať snežnou husou a porozprávať sa s nimi ich rečou. To by ma určite pochopili.“ A zrazu si uvedomil, že je Štedrý večer, a usmial sa. Vianočný príbeh sa mu už nezдал nezmyselný. V duchu si predstavil jednoducho vyzerajúce dieťa ležiace v jasličkách v chlieve v Betleheme. Už pochopil vianočnú záhadu:

BOH SA STAL JEDNÝM Z NÁS, ABY NÁM NAŠOU REČOU MOHOL VYJADRIŤ, ŽE NÁS MILUJE, ŽE NÁS MILUJE PRÁVE TERAZ A ŽE MU IDE O NAŠE DOBRO.
(Brian Cavanaugh:)

28.12. *Sobota 2019*
Svätých Kerimiatok

Po odchode mudrcov sa Jozefovi vo sne zjavil Pánov anjel a povedal: „Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku, ujdí do Egypta a zostaň tam, kým ti nedám vedieť, lebo Herodes bude hľadať dieťa, aby ho zmárnil.“ (Mt 2, 13-18)

Jeden dedičan so svojim synčekom šiel do blízkej dediny na výročný trh. Cesta viedla cez zvetraný a rozkývaný kamenný mostík ponad rozvodnenú rieku. Dieťa sa naľakalo. „Otec, myslíš, že most to vydrží?“

„Budem ťa, synku, držať za ruku,“ odpovedal otec.

Dieťa vložilo svoju rúčku do otcovej ruky.

Opatrne prešlo mostom po boku svojho otca a prišli tam, kam chceli.

Podvečer sa vracali. Cestou sa malý spýtal: „A čo rieka? Ako prejdeme tým rozhegávaným mostom? Bojím sa.“ Silný muž vzal malého do náručia a povedal mu: „Ostaň tu v mojom náručí a budeš v bezpečí.“

Kým dedičan kráčal so svojím vzácnym nákladom, dieťa hlboko zaspalo.

Ráno sa zobudilo a našlo sa zdravé v bezpečí svojej postieľky. Slnčné lúče sa predierali oknom. Ani nevedelo, že ho niekto preniesol z druhého brehu cez most ponad dravú riekku.

ADVENT 2019

4^{tý} ADVENTNÝ týždeň

Farnosť svätého Tomáša apoštola - PARTIZÁNSKE ŠÍPOK

Anglického spisovateľa Bernarda Shawa sa raz namyslený šľachtic opýtal: „Mr. Shaw, je to pravda, že váš otec bol krajčír?“ „Áno, je to pravda,“ odvetil Schaw. „Potom nechápem,“ povedal lord, „prečo ste sa aj vy nestali krajčírom?“ Schaw sa usmial. Premeral si ho od hlavy po päty a opýtal sa ho: „povedzte mi, mladý muž, je to pravda, že váš otec bol gentleman?“ „Nepochybné,“ odpovedal. „Potom nechápem,“ Shaw na to, „prečo ste sa aj vy nestali gentlemanom?“

Prežívame požehnaný čas! Nech sa náš Boh pre nás stáva: „Bohom s nami.“ Prítomným v každom okamihu môjho života. Nech moja duša prijme každodenne môjho Pána, nech ho velebí bez prestania a nech jasá z jeho prítomnosti. Lebo len v jeho prítomnosti sa stávame jeho synmi a dcérami – milovanými už sme, už len byť za to vďačný. Každodenný život je vďačnosť ktorá prijíma a dáva. Nie len prijíma. A nie len dáva. Ale PRIJÍMA A DÁVA. Prijímajme teda jeho obraz a dávajme jeho obraz!

Stávajme sa trpezlivo, deň odo dňa, Božími. Lebo na jeho obraz sme stvorení.

Štvrtá adventná
22.12. *Nedela 2019*

Dnešnú Nedeľu nám liturgia ponúka krásnu skladbu čítaní, akoby symfóniu, ktorá nám má pomôcť pripraviť sa na Vianoce. Tak teda nech nám znie v ušiach:

Prvé tóny skladby si berie na starosť Izaiáš. Jej tóny sú presvedčivé, naliehavé, burcujuce – priamo šité do našej životnej situácie, hovorí: „Žiadaj znamenie od Pána, svojho Boha. Žiadaj ho, či v hĺbkach podsvetia, alebo hore na výsostiach.“ Aj keď sme aj my niekedy tak tvrdí ako Izaiášov kráľ Achaz, ktorý odmieta žiadať znamenie. No práve

preto, že odmieta, znamená dostáva. Tak jemu ako i nám Izaiáš dodáva: „A preto vám Pán sám dá znamenie: „Hľa, panna počne a porodí syna a dá mu meno Emanuel.“ (Iz 7,10-14)

HĽA NAŠÍM ZNAMENÍM JE BOH S NAMI.

Tu sa do melódie skladby pridáva žalms v ktorom odznieva naša odpoveď: „To je pokolenie tých, čo ho hľadajú, čo hľadajú tvár Boha Jakubovho.“ A v tom všetkého sa slávnosť

ne opakuje jeho refrén: „Hľa, prichádza Pán, on je Kráľ slávy.“ Sme pokolenie hľadajúcich a áno Pán a Kráľ slávy prichádza. On je ten ktorý uchvacuje a lieči ľudské srdcia tak, že **v jeho božsky trpezlivej škole** – škole radostnej zvesti, **sa aj zo Šavla stáva Pavol** – ohlasovateľ. A on to o sebe vie, vie, že je vyvolený ohlasovať Božie prisľúbenia, inak by nepísal tieto slová: „Pavol, vybraný hľasať Božie evanjelium, ktoré Boh vopred prisľúbil vo Svätých písmach skrze svojich prorokov o svojom Synovi, ktorý podľa tela pochádza z Dávidovho rodu a podľa Ducha svätosti od vzkriesenia z mŕtvych je ustanovený v moci ako Boží Syn.“

Pavol ohlasuje, Pavol spieva túto radostnú zvest' a my s ním spievajme: *Aleluja, aleluja!!! „Hľa Boží Syn, ktorého panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel, Boh s nami.“*

A ako sa to všetko stane? Len pôsobením božej moci. Ona zasahuje všetkých, predchádza ľudský život, plní ho nádejou a milosťou, ba i učí človeka ako ho má správne žiť. Veď človek je tak často v tme a nerozumiem už vôbec ničomu. Keď tu zrazu sa mu oči pôsobením božej milosti otvoria a on vidí. V Jozefovom prípade to evanjelista vyjadruje takto: *„Keď sa Jozef prebudil, urobil, ako mu prikázal Pánov anjel, a prijal svoju manželku.“*

Dobrý Bože daj,
aby sme si ťa žiadali,
pomáhaj nám,
aby sme ťa hľadali,
a v pravde túžili po tebe.
Otváraj nám:
oči, aby sme videli;
srdcia, aby sme chápali;
mysle, aby sme Ťa chválili;
ruky i ústa, aby sme Ťa
slávili. Amen.

Veď aj panna ti spieva oslavnú pieseň: *„Veľbí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom spasiteľovi.“ (Lk 1,46n)*

Toto je tá krásna skladba nášho života. «Veď iba človek, ktorému Pán urobil veľké veci, môže velebíť Boha dôstojnými chválospevmi a povzbudzovať k tomu aj tých, čo majú účasť na tých istých prislúbeniach a na tej istej spáse,

slovami: *„Veľbte so mnou Pána a oslavujeme jeho meno spoločne.“ (Ž 34)* Lebo kto pozná Pána a odmieta ho velebíť z celej sily a oslavovať jeho meno, „bude v nebeskom kráľovstve najmenší“ (Mt 5). Je ho meno je sväté. Lebo on svojou jedinečnou mocou vrcholne prevyšuje každé stvorenie a veľmi presahuje všetko, čo vytvoril. *„Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo.“* » (Béda Ctihodný)

**UJAL SI SA NÁS A ZA TO TI
AJ MY CHCEME SPIEVAŤ
CHVÁLOSPEV
NAŠIM ŽIVOTOM.**

23.12 Pondelok 2019

Osemročná dievča v domácej úlohe opísalo svoju rodinu takto: "Doma máme dve izby, dve posteľe, jedno malé okienko a bielu mačku. Jedávame len večer, keď sa môj otec vráti domov s vreckom plným chleba a sušených rýb. U nás doma sme všetci chudobní, ale môj otec má modré oči, moja mama má modré oči, môj brat má modré oči a aj mačka má modré oči. Keď sedíme všetci okolo stola, v našom dome akoby bolo nebo."

Alžbete nadišiel čas pôrodu a porodila syna. Keď jej susedia a príbuzní počuli, že jej Pán prejavil svoje veľké milosrdenstvo, radovali sa s ňou. (Lk 1,57-66)

Pre Alžbetu bolo nemožné mať dieťa, všetci hovorili, že je neplodná. Napriek tomu, Bohu nič nie je ne-

možné. Ak existujú prívlastky, ktorými možno povedať, kto je Boh, vybrali by sme tieto dva: **prekvapujúci** a **nepredvídateľný**. Jeho dary vždy prevyšujú naše očakávania... Vždy, keď Ti dá dar, akýkoľvek by bol, dotkne sa Ťa v hĺbke srdca a uvedomíš si, že sa stávaš na istý čas svätostánkom a svedkom jeho lásky.

Môj Pán a môj Boh,
Ďakujem Ti za dary,
ktoré si mi dal
a ktoré prevyšujú všetky
moje túžby. Amen.

**VĎAKA, ŽE MA UČÍŠ
BYŤ VĎAČNÝM,
VIDIEŤ NEBO NA ZEMI!**

24.12 Utorok 2019

Jeho otca Zachariáša naplnil Duch Svätý a takto prorokoval: "Nech je zvelebený Pán Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud a vzbudil nám mocného Spasiteľa z rodu Dávida, svojho služobníka ako odpradávná hovoril ústami svojich svätých prorokov, že nás oslobodí od našich nepriateľov a z rúk všetkých, čo nás nenávidia. (Lk 1, 67-79)

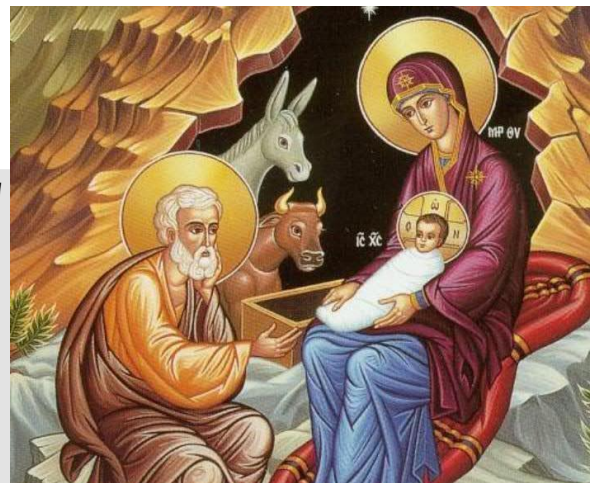
Boh, ktorý sa zjavil v Ježišovi, je **Boh verný svojim sľubom**. Napriek tomu, že vo svojom živote budeš mať chvíle neúspechu alebo sa Tvoja viera zapotáca, budeš môcť rátať s Jeho vernosťou. On bude tam, blízko Teba, verný svojej zmluve lásky. Neopustí Ťa nikdy, Emanuel, Boh s nami; vo chvíľach radosti sa raduje s Tebou,

vo chvíľach utrpenia trpí spolu s Tebou, lebo Ťa má rád a Jeho láska presahuje čas a priestor. On je skala, na ktorej môžeš budovať svoj život.

Svätý Otče, Ty si ma miloval od začiatku a miluješ ma viac ako ostatných, pomáhaj mi každý deň nezabudnúť na Tvoju lásku ku mne. Amen.

**VĎAKA, ŽE SI BOH VERNÝ
A MILUJÚCI!**

*25.12 Streda 2019
Narodenie Pána*

V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, ale anjel im povedal: „Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán...“ A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali

Boha a hovorili: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ (Lk 2, 1-14)

Kedysi dávno zvolali zvieratká snem. Líška sa spýtala veвериčky: „Čo pre teba znamenajú Vianoce?“ Veverička odpovedala: „Pre mňa znamenajú Vianoce krásny stromček ozdobený množstvom žiarivých sviečok a cukrovinkami, ktoré mám tak veľmi rada.“

Líška sa pripojila so svojou predstavou: „Pre mňa, samozrejme, nesmie chýbať voňavá pečená husička.

Bez pečienky by to ani neboli skutočné Vianoce.“ Do debaty sa pridala medved:

„Vianočka! Na Vianoce musím mať obrovskú sladkú vianočku!“ Straka si zas nene povzdychla: „Podľa mňa sú na Vianoce najdôležitejšie krásne a ligotavé šperky a ozdoby. Na Vianoce sa predsa musí všetko ligotať.“ Pozadu nechcel ostať ani vól: „Všetci sa mýlite. Vianoce robí Vianocami až šumivý šampanské. Ja by som ho vypil hoci aj dve fľaše!“ Somárik, ktorý to už nemohol vydržať, sa rýchlo zmocnil slova: „Ach, vari ste sa všetci zbláznili? Veď na Vianoce je najdôležitejší Ježiš! Azda ste na to už zabudli!“

Vól sa zahanbil, sklopil svoju veľkú hlavu a zabučal: „A vedia to vôbec ľudia?“ (Bruno Ferrero)

Ďakujem ti Pane, že ku mne hovoríš každý deň. Nauč ma počúvať. Daj mi silu hľadať Ťa a prichádzať k Tebe. Veď Ty si aj dnes prišiel. Amen.

**SLÁVA BOHU NA VÝSOSTIACH
A NA ZEMI POKOJ
ĽUĐOM DOBREJ VÔLE.**

*26.12 Štvrtok 2019
Svätého Štefana,
prvého mučeníka*

Štefan plný milosti a sily, robil veľké divy a znamenia medzi ľuďmi. ... „Vidím otvorené nebo a Syna človeka stáť po pravici Boha.“ (Sk 6,8-10 7,54-60)

Zatiaľ čo Jozef s Máriou putovali do Betlehema, jeden z anjelov zvolal všetky zvieratá, aby medzi nimi vybral tie najvhodnejšie, ktorá budú v betlehemskom chlieve pomáhať svätej rodine. Ako prvý sa, samozrejme, hlásil lev: „Len kráľ je hodný slúžiť Kráľovi sveta“. „Ja sa postavím ku vchodu a každého, kto by sa chcel k dieťaťu čo i len priblížiť, hneď roztrhám!“ „Si príliš hrubý,“ odmietol ho anjel.

Tu pribehla líška a hneď ho s nevinným pohľadom začala presviedčať: „Každé ráno ukradnem pre Božie dieťa ten najlepší med a mlieko. A Márii s Jozefom každý deň im prinesiem mladučku sliapočku.“ „Ty si príliš nepoctivá,“